

и гуменъ-а из тѣхъ, а прѣподобный-а Савва самъ имъ прѣстоѧваше, и вино имъ залываше; въ предложеніе на вечерій-тѣ, клаپахъ за утреню пра-вило [Зашо-то въ день недѣльныи]. Стана и гуменъ-а из велможы-тѣ, из тѣхъ и малый-а кнѧзь прѣподобный Савва, вѣзохъ въ църквѣ-тѣ. По обычай като продолжи хъ пѣни-то синчи-тѣ вел-можи и стражи заспахъ [6].

Малый-а кнѧзь като видѣ че синчи-тѣ вѣ-хъ заспали ради утруженіе-то, стана прѣдъ дверы-тѣ църковны, поклонися на сваты-тѣ иконы, и рече на и гумена: сега е отче врѣма; и тѣй извѣзохъ на великий-а пиргъ. Имаше църквѣ на св. Іоанна Крестителя, въ неї прѣж чинъ мона-шескыи отъ и гумена, и отъ Растика Савва сѧ на-рече. Като сѧ разбуди хъ велможи-тѣ и стражи-тѣ, видѣхъ че малый-а кнѧзь го нѣма между тѣхъ, быкнахъ страшно, хванахъ и гумена, зе-хъ да лови жта братія-та, стана голѣма мла-ва; Казва първый-а велможа на и гумена изъ я-ростъ, каква е тај неправда и безчестіе отъ васъ о отцы! ные сѧ срамуваме отъ образа ѿ го носите, честь бы вѣздакаме, такожде и милости-ней, а сега кнѧза нашаго ѿ го историختе? ето

(6) Зашо-то го пазахъ изъ намѣреніе за да не бы изѣгналъ изъ църквѣ-тѣ.